

Arrest

nr. 184 884 van 30 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 9 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. WOLSEY en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 24 oktober 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 29 oktober 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 4 januari 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 16 juni 2016.

1.3. Op 14 december 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.
De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart soennitisch moslim van Palestijnse origine te zijn, geregistreerd als vluchteling van 1948 bij UNRWA, en geboren op 21 augustus 1990 te Jabalya in de Gazastrook. U bent ongehuwd en woonde er uw hele leven in de ouderlijke woning tot aan uw vertrek in december 2013. U volgde onderwijs tot en met het derde jaar lager middelbaar, daarna startte u met werken om bij te dragen aan het gezinsinkomen. U beschrijft zichzelf als iemand die allerlei stielen uitvoerde in het leven om rond te komen (vb. schilder, elektricien, chauffeur, kapper, etc.). Uw vader overleed in juni 2007 aan hartproblemen. Uw moeder verblijft actueel nog in Jabalya. U bent het jongste kind van uw ouders en heeft nog zes broers en één zus, allen actueel verblijvend in de Gazastrook.

Hamas gebruikte een aanpalend stuk grond aan uw ouderlijke woning om raketten te lanceren naar Israël. Dit verontrustte u owv de mogelijke tegenreactie van Israël en de potentiële gevolgen (vb. dreigend gevaar van bombardementen, beschadiging aan uw ouderlijke woning, etc.). U richtte zich tot de betrokken Hamas-leden en bepleitte bij hun om elders hun acties verder te zetten (en dus niet nabij uw ouderlijke woning). Hierdoor begon Hamas u te percipiëren als behorend tot de oppositie en tegenstander van hun verzetsacties, mogelijks zelfs een collaborateur met Israël. Zij begonnen u lastig te vallen dmv oproepingsbrieven. In april 2013, naar aanleiding van uw laatste oproeping door Hamas voor uw vertrek uit de Gazastrook, werd u ongeveer 2 dagen vastgehouden. U werd pas vrijgelaten na betaling van een borgsom (naar verluidt 1500 Shekel). Dit vormde voor u de aanleiding tot vertrek.

U verliet Gaza via de grensovergang van Rafah met uw paspoort met Turks visum in december 2013. Via Egypte reisde u meteen legaal door naar Turkije (entry dd. 27/12/2013). Vervolgens reisde u illegaal verder via de Balkanroute, waarna u asiel aanvroeg in België op 29 oktober 2015.

Uit de CGVS-vragenlijst ingevuld bij DVZ (dd. 4/01/2016) blijkt dat u negatief antwoordde op vraag 22 "Heeft de asielzoeker in het land van verblijf of in een ander land reeds eerder een asielaanvraag ingediend?". Uit uw administratief dossier bleek echter duidelijk dat uw vingerafdrukken werden genomen in Hongarije dd. 10/12/2014 (Eurodac Hit). Tijdens uw gehoor op het CGVS dd. 16/06/2016 verklaart u nader dat u werd gedwongen in Hongarije om uw vingerafdrukken te geven en asiel aan te vragen (ref. Eurodac hit te Hongarije dd. 10/12/2014). U zou er tevens verblijfsdocumenten hebben gekregen, maar welk statuut is enigszins onduidelijk. U maakt eveneens melding dat u in Hongarije hardhandig werd aangepakt door de politie tijdens de vingerafdrukname, dat vluchtelingen geslagen werden in het opvangcentrum door personeel tijdens de voedselbedeling, dat er sprake was van discriminatie tov vreemdelingen in het algemeen in Hongarije, alsook dat u aan uw lot werd overgelaten na de toekenning van uw beschermingsstatus (geen opvang, geen werk, dakloosheid, ...). Na overleg over uw persoonlijke situatie en moeilijke levensomstandigheden met een vriend in België, besliste u om door te reizen naar België, waar u een asielaanvraag indiende op 29 oktober 2015.

Ter ondersteuning van uw relaas in België legt u volgende originele documenten voor: uw paspoort (afgifte dd. 16/03/2011 in Ramallah), geboortecertificaat (afgifte dd. 23/02/2006 te Jabalya), rijbewijs, UNRWA Family Registration Card (print dd. 12/11/2015, registration field Gaza/Jabalia), 3 politionele oproepingsbrieven (één uit 2013, twee uit 2015), een certificaat van een kappersopleiding (afgifte dd. 5/05/2009) en een medisch attest (mbt uw spoedopname dd. 4/8/2004 nav verwonding door een kogel). Verder legt u nog een kopie van uw identiteitskaart voor.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. In overeenstemming met artikel 48/5, § 4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is er geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Volgens het tweede lid van datzelfde artikel kan een land worden beschouwd als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of wanneer de asielzoeker anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot

van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten.

Op grond van uw verklaringen bij het CGVS en de stukken in uw administratief dossier (in het bijzonder de stukken die door DVZ 'per drager' op 19/04/2016 werden overgemaakt aan het CGVS, maar de betreffende dossierbehandelaar slechts bereikten in augustus 2016 na uw gehoor), blijkt dat u op 23 februari 2015 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in Hongarije (zie gehoorverslag p. 11, 12, 13 & zie het document van de 'Office of Immigration and Nationality' gericht aan de Dublin Unit Belgium in het administratieve dossier). Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (en die is toegevoegd aan de blauwe farde van het administratieve dossier) dat de geldigheidsduur van de subsidiaire beschermingsstatus in Hongarije 5 jaar betreft. Het CGVS ondernam eveneens diverse pogingen om bij de Hongaarse autoriteiten bijkomende info te verkrijgen over de geldigheid van uw verblijfsstatus (ref. via Cedoca dd. 17/06/2016 en een reminder dd. 23/09/2016, alsook via de Dublin Unit Belgium dd. 10/10/2016 en een reminder dd. 21/11/2016). Deze pogingen bleven verder zonder antwoord, waardoor het CGVS niet over concrete indicaties beschikt dat uw statuut in Hongarije eventueel niet langer zou gelden.

Er wordt dan ook vermoed dat u geen belang kan doen gelden om de redenen die u ertoe hebben aangezet om de Gaza-strook te verlaten opnieuw te laten onderzoeken door het CGVS, tenzij zou blijken dat de bescherming die door Hongarije wordt verleend heeft opgehouden te bestaan; dat deze bescherming ontoereikend zou zijn; of dat u ten aanzien van Hongarije een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving betreffende subsidiaire bescherming zou lopen.

In casu kon u het CGVS niet overtuigen dat u Hongarije verliet omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. In het kader van uw huidige asielaanvraag, beroept u zich op de volgende motieven. De hardhandige aanpak door de politie waarvan u melding maakte tijdens het gehoor (zie gehoorverslag p. 12), dit betrof echter een éénmalig gebeuren tijdens uw vingerafdrukname in Hongarije. Het is onmogelijk met zekerheid zicht te krijgen op de context van dit gebeuren, aangezien de hardhandige aanpak van de politie ook het resultaat kan zijn van het feit dat u de Hongaarse politie tegenwerkte bij hun procedurele verplichtingen (zoals het nemen van vingerafdrukken, waarvan u zelf immers verklaarde dat u deze niet wilde geven; zie gehoorverslag p. 11). Wat betreft uw opmerking over de slechte behandeling van vluchtelingen door het personeel in het opvangcentrum in Hongarije tijdens de voedselbedeling (ref. vluchtelingen werden er volgens u geslagen), geldt opnieuw de boven gemaakte opmerking dat het moeilijk is om effectief zicht te krijgen op de juiste context waarin dit gebeuren zich zou hebben afgespeeld. U gevraagd om bijgevolg vooral te focussen op wat u er persoonlijk meemaakte, blijkt verder niet uit uw toelichting dat u persoonlijk werd geslagen, aangezien u opnieuw verwijst naar de situatie van de vluchtelingen aldaar in het algemeen (zie gehoorverslag p. 12). Ook wanneer u gevraagd wordt om toe te lichten op welke wijze u concreet werd gediscrimineerd in Hongarije (zie gehoorverslag p. 12), verwijst u opnieuw naar de ongepaste manier waarop uw vingerafdrukken werden genomen door de politie (zie supra) en naar discriminatie van vluchtelingen in het algemeen. Opnieuw doorgevraagd naar de wijze waarop u persoonlijk werd behandeld, geeft u als voorbeeld dat u aan uw lot werd overgelaten na het ontvangen van uw verblijfsstatus in Hongarije en dat er een gebrek was aan dienstverlening tijdens en na de opvang (zie gehoorverslag p. 13). Concreet verwijst u naar de bruuske stopzetting van de opvang (zie gehoorverslag p. 13), moeilijkheden met het vinden van een huurwoning met enkele maanden dakloosheid tot gevolg (zie gehoorverslag p. 12, 13), geen of slechts slecht betaald werk vinden (zie gehoorverslag p. 12).

Samenvattend beroept u zich bijgevolg in uw huidige asielaanvraag op uw levensomstandigheden in Hongarije (gebrek aan opvang/huisvesting, werk, ...), alsook de beperkte toekomstkansen die u er ervaarde (zie gehoorverslag p. 14, 15).

In deze verschilt uw situatie als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus geniet, grondig met de situatie van een asielzoeker. Als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen, geniet u binnen de EU van een bijzondere bescherming tegen refoulement. Daarnaast zijn, overeenkomstig de EU wetgeving, aan uw subsidiaire beschermingsstatus een verblijfsrecht en verschillende rechten en voordelen verbonden inzake de toegang tot werkgelegenheid, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratievoorzieningen.

Het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische omstandigheden tussen de verschillende EU-lidstaten doet hieraan geen afbreuk. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze toegang heeft tot huisvesting, werk en andere sociale voorzieningen, geldt dit eveneens voor vreemdelingen die de subsidiaire beschermingsstatus verkregen hebben binnen de EU. De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen die de subsidiaire bescherming genieten rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, houdt in uw hoofde geen vervolging in overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4 van dezelfde wet. U heeft de subsidiaire beschermingsstatus verkregen in Hongarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw status en waarvan u gebruik kunt maken.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan er bijgevolg vanuit worden gegaan dat uw fundamentele rechten als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus geniet verzekerd zijn in Hongarije, dat Hongarije het nonrefoulement beginsel naleeft, evenals dat uw levensomstandigheden er niet als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden.

Het Commissariaat-generaal onderscheidt voor het overige geen concrete elementen waaruit kan blijken dat u verhinderd zou zijn om zich terug naar Hongarije te begeven en zich toegang te verschaffen, rekening houdende met uw geldige Hongaarse verblijfstitel.

De **documenten** die u voorlegde kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin veranderen. Ze ondersteunen immers uw herkomst en identiteit, wat in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. Verder betreffen ze uw problemen in Gaza, die in deze beslissing niet nader worden besproken aangezien uw (verblijfs)situatie in Hongarije centraal staat. **Volledigheidshalve wordt nog verwezen naar het Dublinovernamedocument (Annex III, zie administratief dossier)** waarin wordt vermeld dat uw Dublin-interview niet kon plaatsvinden ("... He disappeared after his asylum application in Belgium. So we were not able to do an interview ..."), wat illustreert dat u zich vermoedelijk wel degelijk bewust was van het belang van dit interview en de mogelijke gevolgen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en de artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen artikel 48/5, §4, eerste en tweede lid van de vreemdelingenwet haastig en verkeerd heeft toegepast.

Verzoeker licht toe als volgt: "Er wordt niet betwist dat aan verzoeker op 23 februari 2015 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in Hongarije.

Echter worden aan de voorwaarden van artikel 48/5, §4, eerste en tweede lid, van de wet in specie niet voldaan.

Eerste voorwaarde: kan verzoeker zich verder op zijn vroegere subsidiaire beschermingsstatus beroepen ?

Er is geen bewijs in het administratieve dossier dat de persoonlijke subsidiaire beschermingsstatus van verzoeker nog geldig is.

Het enige officiële document van de Hongaarse overheden is het document van het 'Office of Immigration and Nationality' gericht op 16 december 2015 aan de Dublin Unit Belgium en de enige

bevestigde informatie is dat aan verzoeker op 23 februari 2015 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in Hongarije. Verder niets. De Hongaarse overheden hebben de geldigheidsduur van zijn verblijfsstatus in Hongarije niet vermeld.

Verzoeker zelf is van mening dat zijn titel geldig was tot mei 2016 en dat hij daarna zijn subsidiaire beschermingsstatus diende te vernieuwen (gehoorverslag, p. 12).

Vast staat dat het CGVS diverse pogingen ondernam om bij de Hongaarse autoriteiten bijkomende informatie te verkrijgen over de geldigheid van zijn verblijfsstatus, maar deze pogingen bleven evenwel onbeantwoord.

Het stilzwijgen van de Hongaarse autoriteiten suggereert dat het antwoord negatief is of minstens dat hieromtrent twijfel heerst. Verzoeker begrijpt niet waarom het CGVS met terugwerkende kracht concludeert.

Reeds herhaalde keren werd geoordeeld dat zelfs indien er twijfel bestaat omtrent bepaalde omstandigheden in het relaas van een verzoeker, de ingeroepen vrees voldoende aannemelijk is teneinde de toepassing van het voordeel van de twijfel in hoofde van de verzoeker te rechtvaardigen. Inderdaad, het is vaak aangewezen om verzoeker het voordeel van de twijfel te gunnen.

Volgens het CGVS blijkt verder "uit informatie waarover het CGVS beschikt dat de geldigheidsduur van de subsidiaire beschermingsstatus in Hongarije 5 jaren belooft". Ten eerste, wordt de bron van die informatie niet vermeld. Ten tweede zegt het document enkel dat de subsidiaire beschermingsstatus een status van 5 jaar is, maar preciseert de geldigheidsduur van de toegekende titel niet. Dat document preciseert evenwel dat de vluchteling een kaart van 10 jaren krijgt!

Het CGVS doet bovendien alsof het niet wist dat er tal van omstandigheden bestaan die het verlies van de geldigheid van de verblijfsvergunning inzake subsidiaire beschermingsstatus kunnen teweegbrengen: bijvoorbeeld, zoals in België het geval is, kan de begunstigde van een subsidiaire bescherming, die het land verlaat, ambtshalve geschrapt kan worden en zijn verblijfsvergunning en zelfs zijn verblijfsrecht verliezen; ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden ontnomen (stuk 6.)

De vraag is hoe het CGVS genoeg kan nemen met een dergelijke wazige informatie, zonder in de Hongaarse wet na te gaan wat de geldigheidsduur is van een verblijfsvergunning inzake subsidiaire beschermingsstatus? Nochtans heeft het CGVS een documentatiedienst tot zij beschikking!

Het CGVS heeft niet eens de officiële site geraadpleegd van het Hongaarse "Immigration and Asylum Office" waarin wordt bepaald dat de bevoegde overheid om de drie jaar de naleving van de statusvoorwaarden controleert (http://www.bmbah.hu/index.php?option=com_k2&view=item&layout=item&id=960&Itemid=1587&lang=en#) (stuk5) , zonder dat evenwel wordt bepaald wat de geldigheidsduur is van het document dat wordt toegekend aan de begunstigden van de subsidiaire bescherming

De analyse van het CGVS vertoont zeer grote lacunes. Bij gebrek aan een antwoord van de Hongaarse overheid zou het CGVS de passende conclusies moeten trekken en vaststellen dat het niet over voldoende bewijsmateriaal beschikt om ervan uit te gaan dat verzoeker nog steeds over een geldige verblijfsvergunning beschikt.

Er dient te worden vastgesteld dat het administratief dossier geen van de hierna opgesomde elementen bevat :

- een kopie van een Hongaars identiteitsdocument of van een verblijfsvergunning waaruit de geldigheid van de status van verzoeker blijkt;
- een kopie van de beslissing van de Hongaarse asielinstanties omtrent de asielaanvraag van verzoeker;
- een uittreksel van de Hongaarse wetgeving inzake de geldigheidsduur van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het CGVS had er zich van moeten vergewissen dat het Hongaarse verblijfsdocument van verzoeker nog steeds geldig was voor het toepassen van artikel 48/5, §1 van de wet, waarvan de beschermingsofficier zelf overtuigd was vermits zij op 16 juni 2016 aan haar collega van de Dienst voor Vreemdelingenzaken, Dublin Unit Belgium, het volgende schreef: « Onderstaande AZ heeft vandaag

tijdens zijn verhoor verklaard dat hij een statuut zou hebben in Hongarije, belangrijk is echter om met zekerheid te weten om welk statuut (erkenning versus SB) het gaat en tot wanneer dit geldig is, met het oog op zijn beslissing" (onderlijning door schrijfster).

Tweede voorwaarde : wordt verzoeker opnieuw tot het grondgebied van Hongarije toegelaten?

Uit de toelichting bij de betwiste beslissing blijkt niet dat het CGVS erop heeft toegezien dat de verzoeker effectief toegang heeft tot het grondgebied van Hongarije (zie naar analogie RVV, nr. 177 514 de dato 10 november 2016).

Het CGVS diende er zich evenwel van te vergewissen dat verzoeker wel degelijk toegang kon krijgen tot het Hongaarse grondgebied alvorens artikel 48/5, § 1 van de wet toe te passen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de Belgische overheid geen enkele demarche in die zin heeft ondernomen.

Er dient aan te worden herinnerd dat het verzoek om overname van verzoeker, dat België richtte tot Hongarije, op 9 december 2015 werd afgewezen. Voor het overige heeft de Belgische overheid nooit contact genomen met de Hongaarse overheid, bevoegd inzake toegang tot het grondgebied, met name het "Division of Alien Policing of the Department of Border Policing of the National Police Headquarters".

Derde voorwaarde : kan verzoeker reële bescherming in Hongarije genieten, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement / niet-uitwijzing ?

Ten eerste moet er opgemerkt worden dat verzoeker geen vluchtelingstatus werd toegekend in Hongarije.

Voor een UNRWA vluchteling van Palestijn is dat al verwonderlijk. In principe moet hem de vluchtelingstatus toegekend worden of moet hij worden uitgesloten van de status.

Artikel 1D van het Verdrag betreffende de status van vluchteling waarnaar wordt verwezen in artikel 55/2 van de wet van 15 december 1980, bepaalt immers dat personen die de bescherming of de bijstand van een organisatie of instelling van de Verenigde Naties, zoals UNWRA, genieten, moeten worden uitgesloten van de status van vluchteling. De uitsluiting is niet van toepassing wanneer de bijstand of de bescherming van UNWRA gestopt is om enige reden. In dergelijk geval moet de bescherming van rechtswege worden toegekend aan belanghebbende, tenzij laatstgenoemde dient te worden uitgesloten om een van de beweegredenen waarnaar wordt verwezen in artikel 1^E of 1F).

De RvV benadrukt wel dat artikel 1D Vluchtelingenverdrag en artikel 55/2 Verblijfswet niet inhouden dat de verzoeker ook nog eens een gegronde vrees voor vervolging (artikel 1A Vluchtelingenverdrag) moet aantonen, maar dat het voldoende is om aan te tonen dat hij om redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil gedwongen werd het gebied waar het UNRWA werkzaam is te verlaten en dat hij op die manier belet wordt de door het UNRWA verleende bijstand te genieten (RVV, 144 568, 30 april 2015).

Verzoeker heeft ernstige twijfels omtrent het rechtvaardige en efficiënte karakter van de asielprocedure die hij kon genieten in Hongarije. Voor het overige is hij op generlei wijze effectief in beroep kunnen gaan tegen de onwettelijke beslissing van de Hongaarse asielinstanties, hetgeen wordt bevestigd door alle verslagen over de Hongaarse asielprocedure (stukken 3 en 4). **Alvorens zich uit te spreken over de asielaanvraag in België had het CGVS had op zijn minst de ontvangst moeten afwachten van een kopie van de beslissing van de Hongaarse autoriteiten.**

De status van subsidiaire bescherming die verzoeker verkreeg in Hongarije, die per definitie tijdelijk en subsidiair is, houdt niet dezelfde garanties in als de vluchtelingstatus wat betreft het risico op refoulement / uitwijzing! In de bestreden beslissing schrijft het CGVS het volgende: « Als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen, geniet u binnen de EU van een bijzondere bescherming tegen refoulement ». Het CGVS doet opnieuw alsof het niet weet dat de Commissie op 10 december 2015 een inbreukprocedure heeft geopend tegen Hongarije, precies op het stuk van de Hongaarse asielwetgeving (stuk 3). Bovendien valt te noteren dat de Hongaarse wetgeving in tegenstrijd met de algemene beweringen van het CGVS in de praktijk leidt tot massale inbreuken op het principe van niet-uitwijzing en de verplichtingen tot bescherming die Hongarije dient na te leven (stuk 4).

In dat opzicht heeft verzoeker tijdens zijn gehoor verschillende elementen doen gelden in verband met zijn toestand in Hongarije, waaronder het gebrek aan toegang tot huisvesting eens dat de subsidiaire beschermingsstatus was toegekend. Hij werd dakloos vanaf de dag waarop hij het opvangcentrum moest verlaten en was niet bij machte om een beroep te doen op de huurmarkt: hij sloep in de metro of bij de rivier, stervend van de honger en de koude.

Wat deze elementen betreft waarvan het CGVS de werkelijkheid niet betwist, nam het er genoeg mee te stellen dat 'het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische omstandigheden tussen de verschillende EU-lidstaten doet hieraan geen afbreuk', dat "u de beschermingsstatus heeft verkregen in Hongarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum) normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan uw status en waarvan u gebruikt kunt maken" en ten slotte dat er 'In het licht van bovenstaande vaststellingen bijgevolg van kan worden uit gegaan dat uw fundamentele rechten als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus geniet, verzekerd zijn in Hongarije, dat Hongarije het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat uw levensomstandigheden niet als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en Fundamentele Vrijheden".

Deze motivatie kan niet als voldoende worden beschouwd. Het CGVS volstaat ermee te vertrouwen op het vermoeden dat Hongarije zijn internationale verplichtingen naleeft er dat verzoeker er diensgevolge geen onmenselijke en ontorende behandelingen kan ondergaan, wat een weerlegbaar vermoeden is.

Hiervoor werd evenwel aangetoond dat Hongarije zijn internationale verplichtingen niet naleeft, reden waarom de Europese Commissie tegen voornoemde lidstaat een inbreukprocedure heeft ingesteld.

Ten slotte, in weerwil van wat er in de bestreden beslissing wordt gesuggereerd, kan het ontbreken van toegang tot huisvesting of het feit dat een erkend vluchteling van de honger sterft, wel degelijk een mensonterende behandeling uitmaken in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Vrijwaring van de rechten van de mens en van de grondrechten. Is het niet zo dat artikel 23 van de Belgische Grondwet voorziet in een recht op een behoorlijke huisvesting als zijnde een van de rechten die aan eenieder een menswaardig leven waarborgen ? (zie naar analogie CCE, nr 177 514, 10 november 2016).

Aangezien is voldaan aan geen één van de bepalingen van artikel 48/5, §4 van de wet van 15 december 1980, mocht het CGVS zich niet beroepen op bewuste wetsbepaling om verzoeker bescherming te ontfeggen. Het middel wordt genomen in strijd met artikel 48/5, § 4 van de wet. De motivering van de bestreden beslissing lijkt adequaat noch pertinent."

In hoofdorde vraagt verzoeker als vluchteling te worden erkend: "Zoals gezegd is verzoeker van Palestijnse origine. Hij en zijn familie zijn bij de UNRWA als vluchtelingen van 1948 in Gaza geregistreerd. Verzoeker is gevlucht uit de Gazastrook omwille van de vervolgingen die tegen hem waren gericht vanwege Hamas. De bestreden beslissing stelt deze elementen niet opnieuw in vraag. Artikel 1D Vluchtelingenverdrag en artikel 55/2 Verblijfwet houdt niet in dat de verzoeker nog eens een gegronde vrees voor vervolging (artikel 1A Vluchtelingenverdrag) moet aantonen, maar het is voldoende om aan te tonen dat hij om redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil gedwongen werd het gebied waar het UNRWA werkzaam is te verlaten en dat hij op die manier belet wordt de door het Het lijkt onbetwistbaar dat de vluchtelingenstatus aan verzoeker dient te worden toegekend."

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor een nieuw onderzoek.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een persbericht van de Europese Commissie van 10 december 2015, het document "Building al legal fence. Changes to Hungarian asylum law jeopardise access tot protection in Hungary" van Hungarian Helsinki Committee van 7 augustus 2015, informatie ingewonnen op de officiële website van het 'Immigration and Asylum Office' betreffende asielaanvragen in Hongarije en informatie ingewonnen op de officiële website van het 'Immigration and Asylum Office' betreffende de intrekking van de beschermingsstatus in Hongarije.

Bij aangetekend schrijven van 17 februari 2017 laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: een e-mail van verzoekers raadsman gericht aan de 'Division of Alien Policing of the Department of Border Policing of the National Police Headquarters' dd. 7 januari 2017, een antwoord van de 'Division of Alien Policing of the Department of Border Policing of the National Police Headquarters' dd. 10 januari 2017, een e-mail van verzoekers raadsman gericht aan de 'Division of Alien Policing of the Department of Border Policing of the National Police Headquarters' dd. 11 januari 2017, een antwoord van de Dublin Unit dd. 25 januari 2017, een e-mail van verzoekers raadsman aan 'Directorate of Refugee Affairs of the Immigration and Asylum Office' dd. 15 februari 2017, een e-mail van verzoekers raadsman aan 'Division of Alien Policing of the Department of Border Policing of the National Police Headquarters' dd. 15 februari 2017 en een antwoord van 'Division of Alien Policing of the Department of Border Policing of the National Police Headquarters' dd. 17 februari 2017.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hem op 23 februari 2015 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend in Hongarije, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan zijn status en waarvan hij gebruik kan maken, het Commissariaat-generaal niet over concrete indicaties beschikt dat zijn statuut in Hongarije eventueel niet langer zou gelden, hij niet kan overtuigen dat hij Hongarije heeft verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, zoals wordt toegelicht, er vanuit kan worden gegaan dat zijn fundamentele rechten als persoon die de subsidiaire beschermingsstatus geniet, verzekerd zijn in Hongarije, dat Hongarije het non-refoulement beginsel naleeft, evenals dat zijn levensomstandigheden er niet als onmenselijk of mensonterend kunnen worden beschouwd zoals bedoeld in artikel 3 EVRM, het Commissariaat-generaal geen concrete elementen onderscheidt waaruit kan blijken dat hij verhinderd zou zijn om zich terug naar Hongarije te begeven en zich toegang te verschaffen, rekening houdende met zijn geldige Hongaarse verblijfstitel en de door hem voorgelegde documenten enerzijds zijn herkomst en identiteit ondersteunen, gegevens welke niet in twijfel worden getrokken, en anderzijds zijn problemen in Gaza betreffen, die niet nader worden besproken aangezien zijn (verblijfs)situatie in Hongarije centraal staat.

2.4. Vooreerst merkt de Raad op dat door artikel 4, 5° van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (BS 22 augustus 2013), het artikel 48/5 van de vreemdelingenwet werd aangevuld met § 4, luidend als volgt: *"Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten."*

Een land kan worden beschouwd als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten."

Voormeld artikel is van kracht sinds 1 september 2013.

De parlementaire voorbereidingen inzake dit artikel stellen omtrent het begrip 'reële bescherming': *"Onder reële bescherming die een asielzoeker in een eerste land van asiel geniet, kan worden begrepen dat hij er een daadwerkelijke verblijfsstatus heeft, dat hij beschikt over een reële mogelijkheid tot terugkeer naar het eerste asielland en dat hij er geen gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de artikel 48/3 en 48/4 van de onderhavige wet."* (Parl. St. Kamer 2012 - 2013, Doc 53, nr. 2555/01, p. 12).

2.5. Uit de informatie vervat in het administratief dossier (stuk 24, schrijven dd. 9 december 2015 van de Hongaarse Dublin Coordination Unit gericht aan de Dublin Unit Belgium) blijkt dat verzoeker op 23 februari 2015 de subsidiaire bescherming werd toegekend in Hongarije. De geldigheidsduur van verzoekers verblijfsstatus in Hongarije wordt in de betreffende informatie evenwel niet vermeld. Ook verzoekers verklaringen kunnen hieromtrent geen duidelijkheid verschaffen. Zo leest de Raad in het gehoorverslag *"Nee, enkel SB. (opm tolk: AZ kent verschil niet haalt beide namen van statuten door elkaar, zegt ook 'duur van bescherming voor 5 jaar' maar zegt ook 'subsidiaire bescherming') (...) U zei dat u Subsidiaire bescherming kreeg, weet je tot wanneer die titel gelding was? Volgens mij moest ik die gaan vernieuwen de vijfde maand van dit jaar, dus vorige maand. Niet zeker."* (administratief dossier, stuk 11, p. 12). Uit het administratief dossier blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen diverse pogingen ondernam om bij de Hongaarse autoriteiten

bijkomende informatie te verkrijgen over de geldigheid van verzoekers verblijfsstatus. Deze pogingen bleven evenwel onbeantwoord. Verzoeker kan worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift opwerpt dat het Commissariaat-generaal bij gebrek aan antwoord van de Hongaarse overheid de passende conclusies had moeten trekken en had moeten vaststellen dat het niet over voldoende bewijsmateriaal beschikt om ervan uit te gaan dat verzoeker nog steeds over een geldige verblijfsvergunning beschikt. Het Commissariaat-generaal volgt echter de tegenovergestelde redenering en koppelt aan het stilzigen van de Hongaarse autoriteiten het besluit dat het Commissariaat-generaal niet over concrete indicaties beschikt dat verzoekers statuut in Hongarije eventueel niet langer zou gelden, hierbij nog verwijzend naar informatie te vinden op de website van The Hungarian Helsinki Committee, waaruit blijkt dat de geldigheidsduur van de subsidiaire beschermingsstatus in Hongarije vijf jaar betreft. Het Commissariaat-generaal gaat er hier evenwel aan voorbij dat tal van omstandigheden ertoe kunnen leiden dat een verblijfsrecht wordt verloren of dat de subsidiaire beschermingsstatus wordt ontnomen. De Raad kan dan ook slechts vaststellen dat nergens uit de informatie waarop hij vermag acht te slaan kan blijken dat verzoeker actueel nog steeds over een geldige Hongaarse verblijfstitel beschikt. Immers, ook in het mailverkeer tussen verzoekers raadsman en de Hongaarse asielautoriteiten wordt nergens een antwoord geformuleerd op de vraag of de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus in Hongarije nog steeds geldig is. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat het Commissariaat-generaal niet heeft voldaan aan de in deze op haar rustende bewijslast en dat op basis van de informatie vervat in het administratief dossier niet kan worden geoordeeld dat Hongarije in hoofde van verzoeker kan aanzien worden als een eerste land van asiel in de zin van artikel 48/5, § 4, eerste lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat een nader onderzoek van verzoekers asielaanvraag zich opdringt. Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 december 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS